

Joan Jorquera, l'invencible taekwondista de Roses

Amb tan sols 16 anys, encadena 232 combats guanyats i 7 campionats d'Espanya, i es prepara el debut en un Mundial

Joan Jorquera, l'invencible taekwondista de Roses

Amb la mateixa naturalitat amb la que bat rècords de victòries i precocitat en el món del taekwondo (232 n'encadena ja, amb només 16 anys), parla Joan Jorquera dels seus somnis i reptes de futur. Ara que es troba a les portes del seu primer Mundial (en categoria júnior, el mes que ve, al Canadà), té més ganes que mai

de provar-se contra els millors del món.

A Espanya, on és el número 1 del rànquing en la seva categoria de -51 kg, no té rival, i a quatre anys vista dels propers Jocs s'agafa a aquest cicle olímpic amb la il·lusió de veure's a Tòquio, qui sap si al costat de Joel González, [<http://www.diaridegirona.cat/tags/joel-gonzalez.html>] el gironí que ha fet descobrir el taekwondo a molts amb el seu or i el seu bronze a Londres i Rio, respectivament.

Mentre arriba l'hora, i amb el seu habitual somriure dibuixat a la cara, segueix les rutines: aixecar-se a dos quarts de set per estar a les vuit al seu pupitre de l'IES Cap Norfeu, on estudia primer de Batxillerat; sortir a tres quarts de tres, anar a córrer amb el pare i el seu gos Ghandi abans de dinar, una estona d'estudi i deures, i la rematada final del dia entrenant bé al gimnàs de la família, a Roses mateix, o bé al CAR de Sant Cugat, a on sol anar un o dos cops per setmana.

A l'horitzó hi ha triomfar en l'esport d'elit, però també a les aules, arribant a la universitat «i estudiant economia perquè m'agradaria tenir la meua pròpia empresa, relacionada amb l'esport i el taekwondo», confessa.

El mateix IES de Roses que va veure passar per les seves aules Maverik Viñales [<http://www.diaridegirona.cat/tags/maverick-vinales.html>] té un altre estudiant il·lustre. Un adolescent que practica el taekwondo per vocació familiar des dels tres anys (el pare regenta un gimnàs a Roses des de fa gairebé 30 anys) i que té els progenitors bolcats al seu costat per posar-li totes les facilitats. El pare, Joan Jorquera, l'entrena; la mare, Lúcia Cala, s'encarrega de gestionar els viatges i trobar els patrocinadors que requereix un esportista d'alt nivell. La propera parada, sense anar més lluny, és al Canadà.

«Mai em dono per vençut. Jo m'haig de creure que sóc el millor i així surto a combatre, tot i que és clar que

encara em queda molt per aprendre i gaudir. Per això em fa il·lusió anar al meu primer Mundial. Vull provar-me davant dels millors, contra nois més experimentats que jo», explica Joan Jorquera júnior. Entre els seus molts miralls, evidentment, hi ha Joel González. El va anar a rebre a l'aerport l'agost passat quan va tornar amb el bronze de Rio, i també va ser a Vilafant en l'homenatge que li van fer, batejant el pavelló amb el seu nom. Els consells de González són ben rebuts pel taekwondista de Roses: «sempre em diu que mai em rendeixi, que lluiti a totes i que m'entreni dur». I Joan somriu. «Per molt complicades que siguin les coses, sempre amb un somriure», assegura.

El futur

«Ser olímpic és el meu somni de ben petit. I ara s'obre un cicle que m'hi podria dur el 2020 amb una edat òptima de 20 anys, seria perfecte», assenyala l'esportista gironí. D'entrada el principal objectiu és fer un bon paper al Mundial, on intentarà seguir ampliant la ratxa de victòries tot i saber que «algun dia» caurà derrotat. De l'última vegada que va perdre gairebé ni se'n recorda. «Em sembla que va ser el 2013 a Romania», diu. «Estic preparat perquè això és l'esport», afegeix el taekwondista invencible de Roses.

Número 1 d'Espanya, 6è d'Europa i 22è del món, Joan Jorquera no oblida els estudis. Fa uns anys tenia al cap fer disseny gràfic. Darrerament ha canviat d'idea per interessar-se més pel món de l'economia i la possibilitat de gestionar la seva pròpia empresa, relacionada amb l'esport i el taekwondo. Jorquera admet que «triomfar en l'esport és el meu objectiu, però mai es poden oblidar els estudis. Per sort de moment els companys i els professors m'ho posen molt fàcil, tothom em dóna suport i em feliciten pels èxits» que obté, sense aturador, al tatami.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/10/26/joan-jorquera-linvencible-taekwondista-roses/811297.html?utm_source=rss